Kinh Thanh Tịnh (Pāsādika Sutta)

Kinh Trường Bộ (VNC PHVN, 2020)

29. KINH THANH TỊNH (Pãsãdika Suttă)1

164. Như vầy tôi nghe. Một thời, Thế Tôn trú giữa dòng tộc Sãkya (Thích-ca), trong vườn xoài của một gia đình Thích-ca tên là Vedhannã. Lúc bây giờ? Nigantha Nãtaputta (Ni-kiên tử) vừa mới tạ thê ở Pãvã. Sau khi vị này tạ thế, các vị Nigantha chia ra làm hai phái chia rẽ nhau, tranh chấp nhau, tranh luận nhau và tàn hại nhau với binh khí miệng lưỡi: "Ngươi không biết Pháp và Luật này5 tôi biết Pháp và Luật này. Sáo ngươi có thể biết Pháp và Luật này? Ngươi đã phạm vào tà kiến, tôi mới thật đúng chánh kiến; lời nói của tôi mới tương ưng, lời nói của nệươi không tương ưng; những điều đáng nói trước ngươi lại nói sau, những điều đáng nói sau ngươi lại nói trước; chủ kiến của ngươi đã bị bài bác, câu nói của ngươi đã bị gièm pha; ngươi đã bị thuyết bại; hãy đến mà giải vây lời nói ấy, nếu có thể được, gắng thoát ra khỏi lối bí!" Hình như các đệ tử của Nigantha Nãtaputta muốn tàn hại lẫn nhau. Chính các đệ tử cư sĩ mặc đồ trắng của Nigantha Nãtaputta cũng chán ngấy, cơ hiềm và phản đối các vị Nigantha, vì Pháp và Luật của họ đã được trình bày, tuyên bố một cách vụng về5 không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết, tháp y chỉ đã bị đổ vỡ5 không có chỗ y chỉ. 165. Rồi Sa-di Cunda, sau khi an cư mùa mưa ở Pãvã đến thăm Tôn giả Ananda (A-nan) ở làng Sãma; sau khi đên9 đảnh lê Tôn giả Anaiìda và ngôi xuống một bên. Sau khi ngồi xuống một bên, Sa-di Cunda bạch Tôn giả Ãnanda: -Bạch Tôn giả, Nigantha Nãtaputta đã từ trân ở Pãvã. Sau khi vị này tạ thê? các Nigantha chia ra làm hai phái... tháp y chỉ đã bị đổ vỡ? không có chỗ y chỉ. Khi nghe nói vậy, Tôn giả Ãnanda nói với Sa-di Cunda: Này Hiền giả Cunda, đây là vấn đề dáng đưa ra để yết kiến Thế Tôn. Này Hiền giả Cunda, chúng ta hãy đi yết kiến Thể Tôn; sau khi đến xong, chúng ta hãy tnnh bày van đề nay để Thế Tôn biết. —Bạch Tôn giả5 vâng. Sa-di Cunda vâng đáp Tôn giả Ãnanda.

1 Xem M. I. 513; A. IV. 369, 371. Kinh tương đương trong bộ Trường A-hàm kỉnh là Thanh tịnh kỉnh (Z01. 0001.17. 0072C12). ..

Rồi Tôn giả Ãnanda cùng với Sa-di Cunda đi đến yết kiến Thế Tôn; sau khi đến? đảnh lễ Ngài và ngồi xuống một bên. Sau khi ngồi xuống một bên, Tôn giả Ãnanda bạch Iliế Tôn: —Bạch Thế Tôn, Sa-di Cunda có nói: "Nigantha Nãtaputta đã từ trần ở Pãvã. Sau khi vị này từ trần, các vị Nigantha chia ra làm hai phái... tháp y chỉ đã bị đổ vỡ, không có chỗ y chi." 166. - Này Cunda, như vậy, ở đây9 Pháp và Luật đã được trình bày, tuyên bố một cách vụng về, không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh5 không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Này Cunda, ở đây, có vị Đạo sư không phải là Chánh Đẳng Giác, pháp được trình bày, tuyên bố một cách vụng về, không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Và người đệ tử trong pháp này không thực hành và an trú trong pháp và tùy pháp, không sống đúng chánh hạnh, không sống đúng với pháp, sống vượt ra ngoài pháp.

Người đệ tử ấy cần được nói như sau: "Này Hiền giả, thật là lợi ích cho ngươi, thật khéo chứng đắc cho ngươi! Đạo sư của ngươi không phải là vị Chánh Đẳng Giác. Pháp của ngươi đã được trình bày, tuyên bố một cách vụng về, không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên bố. Và ngươi trong pháp này không thực hành và an trú trong pháp và tùy pháp, không sống đúng chánh hạnh, không sống đúng với pháp, vượt ra ngoài pháp.” Này Cunda, như vậy5 ở đây, vị Đạo sư đáng bị quở trách; ở đây, pháp đáng bị quở trách; nhưng ở đây đệ tử đáng được tán thán. Này Cunda, với vị đệ tử như vậy, nên nói như sau: "Này Đại đức, dầu Đại đức thực hành đúng như pháp vị Đạo sư đã dạy và trình bày, ai khuyến khích, ai được khuyến khích, ai được khuyến khích rồi như thật thi hành, tất cả đều không có phước báo. Vì sao vậy? Này Cunda, vì Pháp và Luật đã được trình bày, tuyên bố một cách vụng về9 không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết?9 167. Này Cunda, ở đây, vị Đạo sư không là vị Chánh Đăng Giác, và pháp được trình bày, tuyên bố một cách vụng về, không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đến an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Và vị đệ tử trong pháp này sống thực hành pháp và tùy pháp, sống theo chánh hạnh, sống đúng với pháp, sống thuận theo pháp. Người này nên được nói như sau: "Này Hiền giả? thật không lợi ích cho ngươi, thật không khéo chứng đắc cho ngươi! Vị Đạo sư của ngươi không là vị Chánh Đẳng Giác và pháp được trình bay, tuyên bố một cách vụng về, không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đen an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết, nhimg ngươi trong pháp này sống thực hành pháp và tùy pháp, sống theo chánh hạnh, sống đúng với pháp, sống thuận theo pháp." Này Cunda, ở đây? vị Đạo sư đáng bị quở trách; ở đây, pháp đáng bị quở trách; ở dây, vị đệ tử cũng đáng bị quở trách. Này Cunda, với vị đệ tử như vậy, có ai nói như sau: "That vậy, Đại đức thực hành chánh lý

thì sẽ thành tựu chánh Người khen, người được khen, người được khen như vậy lại càng cố gắng tinh tấn hơn nữa, tất cả đều không được phước đức. Vì sao vậy? Này Cunda, vì Pháp và Luật được trình bày, tuyên bố một cách vụng về5 không có hiệu năng hướng dẫn, không hướng đên an tịnh, không do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. 168. Này Cunda5 ở đây5 vị Đạo sư là vị Chánh Đăn^ Giác, pháp được khéo giảng và trình bày, có hiệu năng hướng dân, hướng đên an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Vị đệ tử trong pháp này sống không thực hành pháp và tùy pháp, sống không theo chánh hạnh, sống không đúng với pháp, sống không thuận theo pháp. Vị đệ tử ấy cần phải được nói: "Này Hiền giả, thật không lợi ích cho ngươi, thật không khéo chứng đắc cho ngươi! Vị Đạo sư của ngươi là vị Chánh Đẳng Giác, pháp được khéo tuyên bố5 trình bày, có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết, nhimg ngươi trong pháp này sống không thực hành pháp và tùy phảp, sống không theo chánh hạnh, sống không đúng với pháp, sống không thuận theo ph"Này Cunda, ở đây, vị Đạo sư đáng được tán thán; ở đây, pháp đáng được tán thán; ở đây, vị đệ tử đáng bị quở trách. Với vị đệ tử như vậy, có ai nói như sau: "Đại đức hãy thực hành đúng như pháp do vị Đạo sư của Đại đức trình bày và tuyên thuyết." Ai khuyến

khích, ai được khuyến khích, ai được khuyến khích rồi như thật thi hành9 tất cả đều được phước báo. Vì sao vậy? Này Cunda, vì Pháp và Luật này khéo thuyết, khéo trình bày là như vậy? có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đăng Giác tuyên thuyết. 169. Này Cunda, ở dây, vị Đạo sư là vị Chánh Đẳng Giác, pháp được khéo tuyên thuyết và trình bày, có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Vị đệ tử trong pháp này sống thực hành pháp và tùy pháp, sống thành tựu chánh hạnh, sống đúng với pháp, sống thuận theo pháp. Người đệ tử ấy cần được nói như sau: “Này Hiền giả5 thật là lợi ích cho ngươi, thật khéo chứng đắc cho ngươi! Vị Đạo sư của ngươi là vị Chánh Đẳng Giác, pháp được khéo tuyên thuyết, được khéo trình bày, có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Và ngươi trong pháp này sống thực hành pháp và tùy pháp, sống thành tựu chánh hạnh, sống đúng với pháp, sống thuận theo pháp." Này Cunda, như vậy5 ở đây, vị Đạo sư đáng được tán thán; ở đây, pháp đáng được tán thán; ở dây, vị đệ tử cũng đáng được tán thán. Này Cunda, với vị đệ tử như vậy, có ai nói như sau: "Thật vậy, Đại đức thực hành chánh lý thì sẽ thành tựu chánh lý." Người khen, người được khen, người được khen như vậy lại càng cố gắng tinh tấn thực hành, tất cả đều được nhiều công đức. Vì sao vậy? Này Cunda, vì Pháp và Luật được khéo tuyên thuyết, khéo trình bày như vậy5 có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. 170. Này Cunda, ở đây, vị Đạo sư xuất hiện ở đời là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, và pháp được khéo tuyên thuyết, được khéo trình bày, có hiệu năng

hướng dẫn, hướng đến an tịnh do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Các vị đệ tử chưa được tinh thông Diệu pháp, và Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn chưa được tỏ lộ cho các vị này, chưa được trình bày rõ ràng với tất cả thứ bậc9 vị trí liên he, chưa được trở thành diệu dụng, chưa được khéo trình bày cho chư thiên và loài người, thì vị Đạo sư viên tịch. Này Cunda, đối với vị Đạo sư như vậy, nếu viên tịch, các đệ tử sẽ iru tư rất nhiều. Vì sao vậy? Đạo sư của chúng ta xuất hiện ở đời? và pháp được khéo tuyên thuyết, khéo trình bày, có hiệu năng hướng dẫn? hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết, nhưng chúng ta chưa được tinh thông Diệu pháp, Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn chưa được tỏ lộ cho chúng ta với tất cả thứ bậc? vị trí liên hệ chưa được trở thành diệu dụng? chưa được khéo trình bày cho chư thiên và loài người, thì vị Đạo sư của chúng ta viên tjch." Này Cunda, vị Đạo sư như vậy mà viên tịch5 các vị đệ tử có sự mi tư. 171. Này Cunda, ở dây, vị Đạo sư xuất hiện ở đời, bậc A-la-hán Chánh Đăng Giác5 và pháp được khéo tuyên bô5 được khéo trình bày, có hiệu năng hướng dẫn, hướng đến an tịnh, do vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Và các vị đệ tử được tinh thông Diệu pháp, Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn được tỏ lộ cho các vị ấy với tất cả thứ bậc, vị trí liên hệ? được trở thành diệu dụng, được khéo trình bày cho chư thiên và loài người, và vị Đạo sư của những vị ấy viên tịch. Này Cunda, vị Đạo sư như vậy nếu viên tịch, các vị đệ tử không có ưu tư. Vì cớ sao? Đạo sư của chúng ta xuất hiện ở đời5 là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, pháp được khéo tuyên thuyết, được khéo trình bày, có hiệu năng hướng dẫn? hướng đến an tịnh, được vị Chánh Đẳng Giác tuyên thuyết. Còn chúng ta được tinh thông Diệu pháp, Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn được tỏ lộ cho

chúng ta biết với tất cả thứ bậc? vị trí liên he, được trở thành diệu dụng, được khéo trình bày cho chư thiên và loài người, rồi vị Đạo sư của chúng ta viên tjch." Này Cunda, vị Đạo sư như vậy mà viên tịch? các đệ tử không có ưu tư. 172. Này Cunda, khi nào Phạm hạnh được đầy đủ những chi phần? Nếu không có một vị đạo sư là một vị Thượng tọa có nhiều kinh nghiệm, xuất gia lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão, một Phạm hạnh như vậy được xem là không viên mãn trong trường hợp như vậy. Này Cunda, nếu Phạm hạnh được đầy đủ những chi phần như vậy, và nếu có vị Đạo sư là một vị Thượng tọa có nhiều kinh nghiệm, xuất gia lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão, một Phạm hạnh như vậy được xem là viên mãn trong trường họp như vậy. 173. Này Cunda5 khi nào Phạm hạnh được đây đủ những chi phân? Có vị Đạo sư là vị Thượng tọa có nhiều kinh nghiệm, xuất gia lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão5 nhưng không có các vị Thượng tọa Tỷ- kheo, những vị đệ tử là những vị sáng suốt, tự điều phục, vô úy, đa văn, đã đạt đến sự an ổn? có thể thuyết diệu pháp, với giáo lý ngoại đạo được khởi lên có thể khéo nhiếp phục với giáo pháp của minh, có thể thuyết diệu pháp bất tư nghi, như vậy, Phạm hạnh này không thể viên mãn bởi chi phần này.

29. KINH THANH TỊNH 499

174. Này Cunda, khi nào phạm hạnh được đầy đủ về những phương diện này? Có vị đạo sư là vị Thượng tọa có nhiều kinh nghiệm, xuất gia đã lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão, và có những vị Thượng tọa Tỷ-kheo, những vị đệ tư.^ , ... nhtmg nêu không có các vị Trung lạp Tỷ-kheo, những vị đệ tử... có các vị Trung lạp Tỷ-kheo5 những vị đệ tử... ... nhimg nếu không có các vị Hạ lạp Tỷ-kheo5 những vị đệ tử... có các vị Hạ lạp Tỷ-kheo? những vị đệ tử... .. nhưng nếu không có các vị Trưởng lão Tỷ-kheo-ni, các vị đệ tử... có các vị Trưởng lao Tỷ-kheo-ni, các vị đệ tử... ... nhưng nếu không có các vị Trung lạp Tỷ-kheo-ni9 các vị đệ tử... nếu có các vị Trung lạp Tỷ-kheo-ni, các vị đệ tử... . nhưng nêu không có các vị Hạ lạp Tỷ-kheo-ni, các vị đệ tử... có các vị Hạ lạp Tỷ-kheo-ni, các vị đệ tử... . nhưng nêu không có nam cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trăng, sông theo Phạm hạnh... có những nam cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh... ... nhưng nếu không có những nam cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc... có những nam cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc... ... nhưng nếu không có những nữ cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh... có những nữ cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh... ... nhưng nêu không có những nữ cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trăng, chấp nhận dục lạc... có những nữ cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc... Phạm hạnh như vậy nếu không được thành công, hưng thịnh, phát triển và phổ thông một cách rộng rãi, khéo tuyên bố giữa các người... Phạm hạnh như vậy được thành công, hưng thịnh, phát triển và phổ thông một cách rộng rãi, khéo tuyên bố giữa các người nhưng không đạt được danh xưng và lợi dưỡng một cách tối thắng, Phạm hạnh như vậy không được viên mãn về phương diện này. Này Cunda, khi nào phạm hạnh được đây đủ với những phương diện này? Có vị Đạo sư là Thượng tọa có nhiều kinh nghiệm, xuất gia đã lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão5 và những vị Thượng tọa là những bậc

Tỷ-kheo? những vị đệ tử sáng suốt, tự điều phục... thuyết pháp diệu dụng5 có Trung lạp Tỷ-kheo đệ tử... có Hạ lạp Tỷ-kheo đệ tử... có Trưởng lão Tỷ- kheo-ni đệ tử... có Trung lạp Tỷ-kheo-ni đệ tử... co Hạ lạp Tỷ-kheo-ni đệ tử... có nam cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh, có nam cư sĩ đệ tử5 những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc, có nữ cư sĩ đệ tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh, có những vị nữ cư sĩ đệ

tử, những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc. Phạm hạnh như vậy được thành công, hưng thịnh, phát triển, và phổ thông một cách rộng rãi, khéo tuyên bố giữa chư thiên và loài người, đạt được danh xưng và lợi dưỡng một cách tối thắng, Phạm hạnh như vậy được viên mãn về phương diện này. 175. Này Cunda, nay Ta hiện tại là bậc Đạo sư xuất hiện ở đời, là bậc A-la- hán Chánh Đẳng Giác, và pháp được khéo tuyên bố, khéo trình bày5 có hiệu năng hướng dẫn9 hướng đến an tịnh, được vị Chánh Đẳng Giác trình bày. Và các vị đệ tử của Ta tinh thông Diệu pháp, Phạm hạnh hoàn toàn viên mãn được tỏ lộ với tất cả thứ bậc, vị trí liên hệ, được trở thành diệu dụng, được khéo trình bày chp chư thiên và loài người. Này Cunda, nay Ta là vị Đạo sư Trưởng lão5 có nhiều kinh nghiệm, xuất gia đã lâu ngày, đã đến tuổi trưởng thượng, đã đến tuổi trưởng lão. Này Cunda, nay Ta có những vị Thượng tọa Tỷ-kheo đệ tử sáng suốt5 tự biết điều phục, vô úy, đa văn, đã đạt đến sự an ổn? có thể thuyết Diệu pháp, đối với giáo lý ngoại đạo được khởi lên5 có thể khéo nhiếp phục với giáo pháp của minh, có thể thuyết Diệu pháp bất khả tư nghi. Này Cunda, Ta lại có những Trung lạp Tỷ-kheo sáng suốt... Này Cunda, nay Ta có những vị Hạ lạp Tỷ-kheo đệ tử... Này Cunda, nay Ta có những vị Trưởng lão Tỷ-kheo-ni đệ tử... Này Cunda, nay Ta có những vị Trung lạp Tỷ-kheo-ni đệ tử... Này Cunda, nay Ta có những vị Hạ lạp Tỷ-kheo-ni đệ tử... Này Cunda, nay Ta có những vị nam cư sĩ, là những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh... Này Cunda, nay Ta có những vị nam cư s[là những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc... Này Cunda, nay Ta có những vị nữ cư sĩ9 là những vị tại gia, mặc áo trắng, sống theo Phạm hạnh... Này Cunda, nay Ta có những vị nữ cư sĩ, là những vị tại gia, mặc áo trắng, chấp nhận dục lạc... Này Cunda, nay Phạm hạnh của Ta được thành công? hưng thịnh, phát triển và phổ thông một cách rộng rãi, khéo tuyên bố giữa chư thiên và loài người. 176. Này Cunda, đôi với tât cả những vị Đạo sư nay xuât hiện ở đời5 này Cunda9 Ta không thấy một vị Đạo sư nào khác có thể bằng Ta về phương diện lợi dưỡng và danh xưng tối thượng. Này Cunda, đối với tất cả các đoàn thể, các hội chúng nay xuất hiện ở đời5 này Cunda, Ta không thấy một đoàn thể nào khác có thể băng đoàn thê Tỷ-kheo vê phương diện lợi dưỡng và danh xưng tối thượng. Nếu có ai, khi tả một Phạm hạnh thành tựu hết thảy tướng, không thiếu s6t, không quá đáng, được khéo tuyên bố một cách viên mãn5 vị ấy nếu tuyên bố đúng đắn sẽ tuyên bố như sau: "Thành tựu hết thảy tướng... Phạm hạnh được khéo tuyên b6." Này Cunda, Uddaka, con của Rãma, thường nói: "Thấy mà không thấy." Thấy cái gì mà không thấy? Với một con dao sắc bén5 chỉ thấy lưỡi dao, không thấy khía cạnh sắc bén của dao. Này Cunda, đấy là nghĩa của câu: "Thấy mà không thấy." Này Cynda, ở đây, Uddaka con của Rãma, đề cập đến một vật đê tiện5 hạ liệt5 thuộc về phàm phu, không xứng bậc Thánh, không có

lợi ích, nói vê con dao. Này Cunda, nêu nói đúng đắn câu: "Thấy mà không thấy", thời phải nói như sau: "Thấy mà không thấy." Vị ấy thấy cái gì mà không

thấy? Một Phạm hạnh thành tựu hết thảy tướng, đầy đủ hết thảy tướng, không thiêu sót, không quá đáng, được khéo tuyên bo một cách viên mãn5 được khéo trình bày, chính vị ấy thấy Phạm hạnh này. Nếu vị ấy trừ bớt một phương diện nào tại một chô nào, nghĩ răng làm vậy sẽ được rõ ràng hơn, vị ấy sẽ không thấy gì. Nếu vị ấy thêm vào một phương diện nào tại một chỗ nào, nghĩ rằng làm vậy sẽ được rõ ràng hơn, vị ấy sẽ không thấy gì. Nếu vị ấy thêm vào một phương diện nào tại một chỗ nào, nghĩ rằng làm vậy được viên mãn hơn, vị ấy sẽ không thấy gì. Như vậy gọi là: .Thấy mà không thấy.” Này Cunda, nếu có ai khi tả một Phạm hạnh thành tựu hết thảy tướng... được khéo tuyên bố một cách viên mãn, nếu có ai khi tả một Phạm hạnh thành tựu hết thảy tướng... Phạm hạnh được khéo tuyên bố9 vị ấy sẽ tuyên bố đúng đắn như sau: "Phạm hạnh này thành tựu hết thảy tướng, cụ túc hết thảy tướng, không thiếu thốn, không quá dáng, được khéo tuyên bo một cách viên mãn, được khéo trình bày." 177. Do vậy5 này Cunda, những pháp do Ta tự chứng tri và tuyên bố cho các ngươi, tất cả các ngươi hãy hội họp lại và tụng đọc lại, chớ có cãi nhau nhưng hãy so sánh các nghĩa với nhau, các câu với nhau để cho Phạm hạnh này được tồn tại lâu dài, được an trú lâu dài, vì hạnh phúc cho muôn loài, vì an lạc cho muôn loài? vì lòng thương tưởng cho dời, vì lợi ích, vì an lạc cho chư thiên và cho loài người. Này Cunda, thế nào là những pháp do Ta tự chứng tri và tuyên bô cho các ngươi, tât cả các ngươi hãy hội họp lại và tụng đọc lại, chớ có cãi nhau nhưng hãy so sánh các nghĩa với nhau, các câu với nhau, để cho Phạm hạnh này được tồn tại lâu dài, được an trú lâu dài, vì hạnh phúc cho muôn loài5 vì an lạc cho muôn loài, vì lòng thương tưởng cho đời5 vì lợi ích, vì an lạc cho chư thiên và cho loài người? Những pháp ấy là Bốn niệm xứ, Bốn chánh cần, Bốn như ý túc, Năm căn, Năm lực, Bảy giác chi, Tám Thánh đạo. Này Cunda, những pháp ấy do Ta tự chứng tri và tuyên bố cho các ngươi, tất cả các ngươi hãy hội họp lại và tụng đọc lại, chớ có cãi nhau nhưng hãy so sánh các nghĩa với nhau, các câu với nhau để cho Phạm hạnh này được tồn tại lâu dài, được an trú lâu dài, vì hạnh phúc của muôn loài, vì an lạc cho muôn loài, vì lòng thương tưởng cho đời5 vì lợi ích, vì an lạc cho chư thiên và cho loài người. 178. Này Cunda, các ngươi hãy hội họp với nhau trong tinh thần hòa đồng và tương kính, không có tranh luận nhau. Có vị đông Phạm hạnh nói pháp giữa Tăng chúng, nếu các ngươi nghĩ rằng: Đại đức này nắm nghĩa sai lạc hay hành văn sai lạc", các ngươi không nên tán thán, không nên bác bỏ. Không tán thán, không bác bỏ, các ngươi nên nói với vị ấy: “Này Hiền gi,với nghĩa này, cách hành văn này hay cách hành văn kia, cách nào thích hợp hơn? Giữa những cách hành văn này, nghĩa này hay nghĩa kia, nghĩa nào thích hợp hơn?" Nếu vị ấy trả lời: uNày Hiền giả, với nghĩa này, cách hành văn này thích hợp hơn cách hành văn kia. Giữa những cách hành văn này, nghĩa này thích hợp hơn nghĩa kia”, các ngươi không nên bác bỏ vị ấy, không nên phỉ báng vị ấy. Không bác bỏ? không phỉ báng, các ngươi phải giải thích cho vị ấy một cách cẩn thận cả nghĩa lẫn hành văn.

179. Lại nữa này Cunda, có vị đồng Phạm hạnh khác nói pháp giữa Tăng chúng, nếu các ngươi nghĩ rằng: Đại đức ấy nắm nghĩa sai lạc nhưng hành văn đúng dắn", các ngươi không nên tán thán, không nên bác bỏ. Không thán thán, không bác bỏ, các ngươi nên nói với vị ấy: uNày Hiền giả, giữa những cách hành văn này, nghĩa này hay nghĩa kia, nghĩa nào thh hợp hơn?" Nếu vị ấy trả lời: "Này Hiền giả, giữa những cách hành văn này, nghĩa này thích hợp hơn nghĩa kia", các ngươi không nên bác bỏ vị ấy, không nên phỉ báng vị ấy. Không bác bỏ, không phỉ báng, các ngươi phải giải thích một cách cẩn thận ý nghĩa đúng đắn cho vị ấy. 180. Này Cunda, có vị đồng Phạm hạnh khác nói pháp giữa Tăng chúng, nêu các ngươi nghĩ răng: Đại đức này năm nghĩa đúng đăn nhưng hành văn sai lạc"các ngươi không nên tán thán, không nên bác bỏ. Không tán thán, không bác bỏ5 các ngươi nên nói với vị ấy: "Này- Hiền giả, giữa những cách hành văn này, nghĩa này hay nghĩa kia, nghĩa nào thích hợp hơn?" Nếu vị ấy trả lời: "Giữa những cách hành văn này, nghĩa này thích hợp hơn nghĩa kia"các ngươi không nên bác bỏ vị ấy, không nên phỉ báng vị ấy. Không bác bỏ, không phỉ báng, các ngươi phải giải thích một cách cẩn thận cách hành văn cho vị ấy. 181. Này Cunda, có vị đồng Phạm hạnh khác nói pháp giữa Tăng chúng, nếu các ngươi nghĩ rằng: Đại đức này nắm nghĩa đúng đắn và hành văn đúng dắn các ngươi nên tán đồng và tán thán vị ấy với câu: "Thật là tốt dẹp." Khi tán đồng và tán thán với câu: "Thật là tốt âẹp'\ các ngươi phải nói với vị ấy: "Này Hiền giả, thật là lợi ích cho chúng tôi; này Hiền giả5 thật là may mắn cho chúng tôi khi chúng tôi thấy một vị đồng Phạm hạnh như Hiền gi,tinh thông nghĩa lý như vậy? tinh thông hành văn như vậy.59 182. Này Cunda, một pháp mới? Ta thuyêt giảng đê ngăn chặn các lậu hoặc ngay trong hiện tại. Này Cunda, Ta không thuyết pháp chỉ để diệt trừ các lậu hoặc trong tương lai mà thôi. Này Cunda, Ta thuyết pháp vừa để ngăn chặn các lậu hoặc ngay trong hiện tại mà cũng để diệt trừ các lậu hoặc trong tương lai. Do vậy, này Cunda, tấm y mà Ta cho phép các ngươi mặc, như vậy vừa đủ cho các ngươi ngăn chặn lạnh, ngăn chặn nóng, ngăn chặn sự xúc chạm của các loài ruồi muỗi5 của gió, mặt trời và các loài bò sát, và để che giấu sự hổ thẹn. Các món ăn khất thực mà Ta cho phép các ngươi dùng, như vậy vừa đủ để nuôi dưỡng thân thể, giúp thân thể sống còn, tránh khỏi nguy hại và giúp sống đời Phạm hạnh với hy vọng: "Nhu vậy ta diệt trừ các cảm thọ cũ và không cho khởi lên các cảm thọ mới. Nhờ vậy, đời sống của ta mới khỏi bị lầm lỗi và ta sống an 1@C." Nhà cửa mà Ta cho phép các ngươi an trú, như vậy vừa đủ cho các ngươi ngăn chặn lạnh, ngăn chặn nóng, ngăn chặn sự xúc chạm của ruồi muỗi, gi6, mặt trời và các loài bò sát, chỉ với mục đích tránh thoát sự nguy hiểm của thời tiết và an hưởng đời sống tịnh cư. Các dược phẩm và thuốc trị bịnh mà Ta cho phép các ngươi dùng, như vậy vừa đủ để ngăn chặn các cảm thọ đau ốm khởi lên và để gìn giữ sức khỏe.

183. Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra, các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Các Sa-môn Thích tử sống đam mê hỷ lạc." Này Cunda, nếu nói như vậy? các du sĩ ngoại đạo phải được trả lời như sau: ÍCNày Hiên giả, thê nào là đam mê hỷ lạc? Đam mê hỷ lạc có

nhiều loại, có nhiều cách.” Này Cunda, bốn loại đam mê hỷ lạc này là thấp kém, hạ liệt5 thuộc phàm phu, không xứng Thánh hạnh, không có lọi ích, không hướng đến yểm ly, vô tham, tịch diet, an tjnh, thắng trí, giấc ngộ và Niêt-bàn. Thế nào là bốn? Này Cunda, ở đây có người ngu si sau khi sát sanh, tự mình sung sướng hoan hỷ? đó là hỷ lạc thứ nhất. Lại nữa, này Cunda, ở đây có người sau khi lấy của không cho, tự mình sung sướng, hoan hỷ, đó là hỷ lạc thứ hai. Lại nữa, này Cunda, ở đây có người sau khi nói láo, tự mình sung sướng, hoan hỷ, đó là hỷ lạc thứ ba. Lại nữa này Cunda, ở đây có người say đắm5 đam mê sống vây quanh với năm món dục lạc, đó là hỷ lạc thứ tư. Này Cunda, bốn loại hỷ lạc này là thấp kém, hạ liệt? thuộc phàm phu, không xứng Thánh hạnh, không có lợi ích, không hướng đến yểm ly, vô tham, tịch diệt, an tịnh, thắng trí, giác ngộ và Niết-bàn. Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra, các ngoại đạo có thể hỏi: "Các Sa- môn Thích tử có phải sống đam mê bốn loại hỷ lạc này kh6ng?" Họ cần phải được trả lời: "Chớ có nói như vậy. Các ông nói như vậy là nói không đúng đắn. Nói như vậy là các ông xuyên tạc, không đúng sự thật, không thực c6." 184. Này Cunda, có bốn loại hỷ lạc nhất định đưa đến yểm ly, vô tham, tịch diệt, an tịnh5 thắng trí, giác ngộ và Niết-bàn. Thế nào là bốn? Này Cunda, ở dây, vị Tỷ-kheo, ly dục5 ly ác pháp, chứng và an trú Thiền thứ nhất, một trạng thái hỷ lạc do ly dục sanh, với tầm với tứ. Đó là hỷ lạc thứ nhất. Lại nữa, này Cunda, vị Tỷ-kheo diệt tầm và tứ, chứng và trú Thiền thứ hai, một trạng thái hỷ lạc do định sanh, không tầm không tứ, nội tĩnh nhất tâm. Đó là hỷ lạc thứ hai. Lại nữa, này Cunda, vị Tỷ-kheo ly hỷ... Đó là hỷ lạc thứ ba. Lại nữa, này Cunda, vị Tỷ-kheo xả lạc... Đó là hỷ lạc thứ tư. Này Cunda, bốn loại hỷ lạc này nhất định đưa đến yểm ly, vô tham, tịch diet, an tịnh, thắng trí, giác ngộ và Niết-bàn. Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra5 các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Các vị Sa-môn Thích tử đang sống đam mê bốn loại hỷ lạc này." Họ cần phải được trả lời: “N6i như vậy là phải, các ông nói như vậy là nói đúng đắn. Nói như vậy là các ông không xuyên tạc, đúng sự that, và thực c6." 185. Này Cunda, sự kiện này có thê xảy ra, các du sĩ ngoại đạo có thê nói: "Này Hiền giả, những ai sống đam mê theo bốn loại hỷ lạc ấy có thể mong đợi kết quả gì? lợi ích gi?” Được hỏi vậy5 phải trả lời cho các du sĩ ngoại đạo như sau: "Này Hiên giả, những ai sông đam mê bôn loại hỷ lạc ây có thê mong đợi bốn kết quả, bốn sự lợi ích. Thế nào là bốn? Này Hiền giả, ở đây, vị Tỷ-kheo diệt trừ ba kiết sử? được nhập vào dònệ Thánh, không còn bị đọa lạc, nhất định sẽ được giác ngộ. Đó là kết quả thứ nhát, lợi ích thứ nhất. Lại nữa, này Hiền giả, vị Tỷ-kheo diệt trừ ba kiết sử? làm muội lược tham, sân5 si, chứng bậc Nhất lai,

chỉ còn trở lại đời này một lần nữa tnrớc khi diệt tận khổ đau. Đó là kết quả thứ hai, lợi ích thứ hai. Lại nữa, này Hiền gi,vị Tỷ-kheo diệt trừ năm hạ phần kiết sử, được hóa sanh ở tại chỗ ấy mà nhập Niết-bàn5 không còn phải trở lại đời này nữa. Như vậy là kết quả thứ ba5 lợi ích thứ ba. Lại nữa, này Hiền giả, vị Tỷ-kheo diệt trừ các lậu hoặc, tự mình chứng tri, chứng ngộ và an trú ngay trong hiện tại Vô lậu tâm giải thoát, Tuệ giải thoát. Như vậy là kết quả thư tư? lợi ích thứ tư. Này Hiền giả5 vị nào sống đam mê bốn loại hỷ lạc này có thể mong đợi bốn kết quả, bốn lợi ích như vay.” 186. Này Cunda, sự kiện này có thê xảy ra, các du sĩ ngoại đạo có thê nói: "Các Sa-môn Thích tử sống không

giữ vững lập trường." Này Cunda, các vị du sĩ ngoại đạo nói vậy5 cần phải được trả lời như sau: "Này Hiền giả, Thế Tôn, vị Đã Biết, Đã Thấy, là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, đã thuyết, đã trình bày những \ pháp cho \ cácr đệ tử cho đên trọn đời. Này Hiên giả, r giông như r cột trụ: băng đá hay băng săt5 chân cột được _ _ chôn khéo _ sâu vào dât, không lăc quar lại? không có rung động; cũng vậy9 này Hiên giả? Thê Tôn, vị Đã Biêt, Đã Thây là bậc A-la-hán Chánh Đẳng Giác, đã thuyết, đã trình bày những pháp cho các đệ tử cho đến trọn đời. Này Hiền giả5 vị Tỷ-kheo là bậc A-la-hán, đã diệt trừ các lậu hoặc5 Phạm hạnh đã thành, các việc phải làm đã làm, đã đặt gánh nặng xuống, mục tiêu đã dạt, hữu kiết sử đã diệt trừ, chánh trí giải thoát, không thể làm chín việc sau đây: Này Hiền giả, vị Tỷ-kheo đã diệt trừ các lậu hoặc không thể cố ý tước đoạt sanh mạng của loài hữu tình; vị Tỷ-kheo đã diệt trừ các lậu hoặc không thể lấy của không cho, tức là ăn trộm; vị Tỷ-kheo đã diệt trừ các lậu hoặc không thể hành dâm; vị Tỷ-kheo đã diệt trừ các lậu hoặc không thể biết mà nói láo; vị Tỷ-kheo đã diệt trừ các lậu hoặc không thể cất chứa tiền của để hưởng thọ dục lạc, như khi còn tại gia; vị Tỷ-kheo đã diệt tận các lậu hoặc không thể đi con đường hành tham; vị Tỷ-kheo đã diệt tận các lậu hoặc không thể đi con đường hành sân; vị Tỷ-kheo đã diệt tận các lậu hoặc không thể đi con đường hành si; vị Tỷ-kheo đã diệt tận các lậu hoặc không thể đi con đường hành theo sợ hãi. Này Hiền giả, một vị Tỷ-kheo là bậc A-la-hán đã diệt tận các lậu hoặc, Phạm hạnh đã thành, các việc phải làm đã làm, đã đặt gánh nặng xuống, mục tiêu đã đạt, hữu kiết sử đã diệt trừ, chánh trí giải thoát, không thể làm chín việc như vậy/5 187. Này Cunda5 sự kiện này có thể xảy ra, các du sĩ ngoại đạo có thể nói như sau: uĐôi với quá khứ, Sa-môn Gotama có tri kiên siêu việt? nhưng đôi với tương lai, Sa-môn Gotama không có tri kiến siêu việt như sự việc xảy ra như thế nào và vì sao lại xảy ra như vậy?^, Như vậy, các vị du sĩ ngoại đạo này chủ trương rằng tri kiến về vấn đề này có thể được trình bày, nêu rõ bởi tri kiến một vấn đề khác, như những kẻ ngu si, không thông minh khác. Này Cunda, về vấn đề quá khứ? Như Lai có thức nhớ đến đời sống quá khứ. Ngài muốn như thế nào? Ngài có thể nhớ xa được như vậy. về vấn đề vị lai, Như Lai có trí do tuệ sanh: 6íĐây là đời sống cuối címg, nay không còn đời sống nào khác nữa."

29. KINH THANH TỊNH 505

Này Cunda, nếu những gì thuộc quá khứ là hư vọng, không that, không lợi ích, Như Lai không trả lời. Này Cunda, nếu những gì thuộc quá khứ là chơn chánh, như thật, nhimg không lợi ích, Như Lai cũng không trả lời. Này Cunda5 nếu những gì thuộc quá khứ là chơn chánh, như thật, có lợi ích, Như Lai biết thời để trả lời câu hỏi ấy. Này Cunda, nếu những gì thuộc vị lai là hư vọng? không thật, không lợi ích, Như Lai không trả lời. Này Cunda5 nếu những gì thuộc vị lai là chơn chánh, như thật, nhưng không lợi ích, Như Lai cũng không trả lời. Này Cunda, nếu những gì thuộc vị lai là chơn chánh, như thật, có lợi ích, Như Lai biết thời để trả lời câu hỏi ấy một cách vắn tắt. Này Cunda, nếu những gì thuộc hiện tại là hư vọng, không thật, không lợi ích, Như Lai không trả lời. Này Cunda, nếu những gì thuộc hiện tại là chơn chánh, như that, nhưng không lợi ích, Như Lai cũng không trả lời. Này Cunda, nếu những gì thuộc hiện tại là chơn chánh, như thật, có lợi ích, Như Lai biết thời để trả lời câu hỏi ấy. 188. Như vậy, này Cunda, đối

với các pháp quá khứ9 vị lai, hiện tại, Như Lai là vị nói phải thời, nói chơn chánh, nói như thật, nói có lợi ích5 nói đúng Pháp, nói đúng Luật. Do vậy mới gọi là Như Lai. Này Cunda, trong thế giới này với chư Thiên, Ma vương, Phạm thiên, với chúng Sa-môn và Bà-la-môn, với chư thiên và loài người, những gì được thấy, được nghe, được cảm giác, được phân biệt, được đạt đến? được tìm cầu, được suy đạt với V, tất cả đều được Như Lai biết rõ. Do vậy mới gọi là Như Lai. Này Cunda, trong thời gian giữa đêm Như Lai chứng ngộ Vô thượng Chánh đẳng giác và đêm Như Lai nhập Vô dưy Niết-bàn giới, trong thời gian ấy, những gì Như Lai nói trong khi thuyết giảng, nói chuyện hay trình bày, tất cả là như vậy chớ không gì khác. Do vậy mới gọi là Như Lai. Này Cunda, Như Lai nói gì thời làm vậy? làm gì thời nói vậy; nói gì thời làm vậy? làm gì thời nói vậy nên được gọi là Như Lai. Đối với thế giới, với chư Thiên, Ma vương, Phạm thiên, với chúng Sa-môn và Bà-la-môn, với chư thiên và loài người, Như Lai là bậc Toàn Thắng, không ai có thể thắng nổi5 bậc Toàn Kiên, bậc Tự Tại. 189. Này Cunda, sự kiện này có thê xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thê nói: “Thế nào Hiền giả? Như Lai có tồn tại sau khi chết không? Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra là sai lầm?” Này Cunda, được hỏi vậy, ngươi phải trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Nhu Lai không có nói: 'Nhu Lai có tồn tại sau khi chết. Như vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai lầm.'" Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Thế nào Hiền giả, Như Lai không có tồn tại sau khi chết, có phải không? Như vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai lầm?” Này Cunda5 được hỏi vậy, ngươi phải trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Nhu Lai không có nói: 'Như Lai không có tồn tại sau khi chết. Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra là sai 1 m.'‘ Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Thế nào Hiền giả, Như Lai có tồn tại và không tồn tại sau khi chết... Như Lai không tồn tại và không không tồn tại sau khi chết? Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra là sai lAm?" Này Cunda được nói vậy? ngươi phải

trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Nhu Lai không có nói: 'Như Lai không có tồn tại và không không tồn tại sau khi chết. Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra là sai lầm." Này Cunda, sự kiện này có thê xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thê nói: “Này Hiền giả, vì sao Sa-môn Gotama lại không nói?,, Này Cunda, được hỏi vậy, ngươi phải trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Này Hiền giả, vì không liên hệ đến lợi ích, khônẹ liên hệ đến pháp5 không liên hệ đến căn bản Phạm hạnh, không hướng đến yêm ly5 vô tham, đoạn diet, an tịnh, thăng trí. giác ngộ và Niết-bàn, do vậy, Thế Tôn không trả lời” 190. Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Này Hiền giả, Sa-môn Gotama nói điều gi?" Này Cunda, được hỏi vậy9 ngươi phải trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Bây là khổ, này Hiền giả, đó là điều Thế Tôn nói. Đây là kho tập, nàỵ Hiền giả5 đo là điều The Tôn noi. Đây là khổ diệt, này Hiền giả, đó là điều Thế Tôn nói. Đây là con đường đưa đến khổ diet, nay Hien gia, do la điêu Tne Ton noi. Này Cunda, sự kiện này có thể xảy ra. Các du sĩ ngoại đạo có thể nói: "Này Hiền giả? vì sao Thế Tôn lại nói vay?" Này Cunda, được hỏi như vậy, ngươi phải trả lời các du sĩ ngoại đạo như sau: "Này Hiền giả? vì liên hệ đến lợi ích, liên hệ đến pháp5 liên hệ đến căn bản Phạm hạnh? vì nhất định hướng đến yểm ly, vô tham, đoạn diệt, an tịnh, thắng trí, giác ngộ và

Niết-bàïi, do vậy, Thế Tôn mới n6i.” • 191. Này Cunda, mọi biện luận về các tà kiến liên hệ đến quá khứ tối sơ? những biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi? Những biện luận nào không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? Này Cunda, mọi biện luận về các tà kiến liên hệ đến tương lai, những biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi; còn những biện luận nào không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? Này Cunda, thế nào là những biện luận về tà kiến liên hệ đến quá khứ tối sơ5 những biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi và những biện luận không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? Này Cunda, cỏ một số Sa-môn9 Bà-la-môn có những quan điểm như sau, có những tri kiến như sau: "Bản ngã và thế giới là thường còn, như vậy là đúng sự thực, ngoài ra là sai lầm,,, Này Cunda, lại có một sô Sa-môn9 Bà-la-môn có những quan điểm như sau, có những tri kiến như sau: 66Bản ngã và thế giới là không thường còn...,? "Bản ngã và thế giới là thường còn và không thường c6n..." í6Bản ngã và thế giới là không thường còn và không không thường con..?9 "Bản ngã và thế giới là do mình tự tạo "Bản ngã và thế giới là do người khác tạo ra..." "Bản ngã và thế giới là do mình tạo ra và do người khác tạo

29. KINH THANH TỊNH 507

“Bản ngã và thế giới là không do mình tự tạo ra và cũng không phải do người khác tạo ra, do tự nhiên sanh. Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra đều là sai lầm.,, "L@c, khổ là thường còn..?5 “Lạc, khổ là vô thường... “Lạc, khổ là thường còn và vô thường... "Lạc, khổ là không thường còn và không vô thường... "Lạc, khổ là do mình tự tạo "Lạc, khổ là do người khác tạo "Lạc, kh6 là do mình tự tạo và cũng do người khác tạo "Lạc, khổ không do mình tự tạo ra5 không do người khác tạo ra, do tự nhiên sanh. Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra đều là sai lam." 192. Này Cunda, những vị Sa-môn9 Bà-la-môn.nào có quan điểm như sau, có tri kiến như sau: uBản ngã và thế giới là thường còn. Như vậy là đúng sự thật, ngoài ra đều là sai l*m", Ta đến những vị ấy và nói: uNày Hiền giả, có phải Hiền giả nói rằng: 'Bản ngã và thế giới là thường con9 kh6ng?" Nếu các yị ấy trả lời: “Nhu vậy là đúng sự thật, ngoài ra đều là sai lầm59 thì Ta không chấp nhận như vậy. Tại sao vậy? Có một số hữu tình có những tư tưởng sai khác. Ta cũng không xem quan điểm ấy ngang bằng quan điểm của Ta, chớ đừng nói cao hơn. Như vậy, ở đây Ta cao hơn về thượng trí. 193. Này Cunda, những Sa-môn, Bà-la-môn nào có quan điểm như sau, có tri kiến như sau: "Bản ngã và thế giới là vô thường... 6íBản ngã và thế giới là thường còn và vô thường... "Bản ngã và thế giới là không thường còn và không không thường cí)n..." "Bản ngã và thế giới là do mình tự tạo ra..." "Bản ngã và thế giới là do người khác tạo "Bản ngã và thế giới là do mình tự tạo ra và do người khác tạo uBản ngã và thế giới là không do mình tự tạo ra và cũng không do người khác tạo ra5 do tự nhiên sanh..." "Lạc, khổ là thường cí)n...” “Lạc, khổ là vô thường... "Lạc, khổ là thường còn và vô thường... "Lạc, khổ không thường còn và không vô thường... "Lạc, khổ là mình tự tạo ra...55 “Lạc, khổ là người khác tạo ra...” “Lạc, khổ là mình tự tạo ra và người khác tạo ra..."

508 KINH TRƯỜNG Bộ

“Lạc, khổ không tự mình tạo ra và không do người khác tạo ra, do tự nhiên sanh. Như vậy là đúng sự thực, ngoài ra đều là sai Ta đến những vị ấy và nói: uNày Hiền giả? có phải Hiền giả nói rằng:Lạc, khổ là tự nhiên sanh, không tự mình tạo ra và không do người khác tạo ra?"' Nếu các vị ấy trả lời: "Nhu vậy là đúng sự thực5 nệoài ra đều là sai lầm^, thì Ta không châp nhận như vậy. Tại sao vậy? Có một sô hữu tình có những ý tưởng sai khác. Này Cunda, Ta cũng không xem quan điểm ấy ngang bằng quan điểm của Ta, chớ đừng nói cao hơn. Như vậy, ở đây Ta cao hơn về thượng trí. Này Cunda, những biện luận vê các tà kiên liên hệ đên quá khứ tôi sơ này, biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi; còn những biện luận nào không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? 194. Này Cunda, thế nào là những biện luận về tà kiến liên hệ đến tương lai, những biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi? Những biện luận không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? Này Cunda, có một số Sa-môn, Bà-la-môn có những quan điểm như sau, có những tri kiến như sau: "Bản nệã là có sắc9 không bệnh sau khi chết. Như vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai Lại nữa, này Cunda, có một sô Sa-môn9 Bà-la-môn có những quan điêm như sau, có những tri kiến như sau: "Bản ngã là vô sắc...59 Bản ngã la có săc và vô săc... atBản ngã là không có sắc, không vô sắc...” "Bản ngã là có tưởng... "Bản ngã là vô tưởng..?5 6CBản ngã là không có tưởng, không vô tưởng..." "Bản ngã là đoạn diet, biến hoại, sau khi chết không có tồn tại. Như vậy là đúng sự that, ngoài ra là sai lầm.,, Này Cunda, những vị Sa-môn? Bà-la-môn nào có quan điểm như sau, có tri kiến như sau: "Bản ngã là có sắc, không có bệnh sau khi chết. Như vậy là đúng sự that, ngoài ra là sai lầm”, Ta đến những vị ấy và nói: "Này Hiền giả, có phải Hiền giả có nói: 'Bản ngã là có sắc? không có bệnh sau khi chết?"' Neu các vị ấy trả lời: "Nhu vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai thì Ta không chấp nhận như vậy. Tại sao vậy? Này Cunda, vì có một sô hữu tình có những tư tưởng sai khác. Này Cunda, Ta cũng không xem quan điểm ấy ngang bằng quan điểm của Ta, chớ đừng nói cao hơn. Như vậy5 ở đây Ta cao hơn về thượng trí. 195. Này Cunda, có những Sa-môn, Bà-la-môn có những quan điểm như sau, có những tri kiên như sau: "Bản ngã là vô sắc..?5 "Bản ngã là có sắc và vô sắc..."

29. KINH THANH TỊNH 509

"Bản ngã là không có sắc và không vô sắc..." "Bản ngã là có tưởng. “Bản ngã là vô tưởng... "Bản ngã là không có tưởng và không vô tưởng..." uBản ngã là đoạn diệt, biên hoại, sau khi chêt không có tôn tại. Như vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai lầm.,, Ta đến những vị ấy và nói: "Này Hiền giả, có phải Hiền giả nói rằng: 'Bản ngã là đoạn diệt, biến hoại, sau khi chết không có tồn tại?"' Này Cunda, nếu những vị ấy nói: "Nhu vậy là đúng sự thật, ngoài ra là sai lầm^, thì Ta không chấp nhận như vậy. Tại sao vậy? Vì có một số hữu tình có những tư tưởng sai khác. Này Cunda, Ta cũng không xem quan điểm ấy ngang bằng quan điểm của Ta, chớ đừng nói cao hơn. Như vậy? ở đây Ta cao hơn về thượng trí. Này Cunda, những biện luận vê những tà kiên liên hệ đên tương lai này? những biện luận nào đáng nói cho các ngươi, Ta đã nói cho các ngươi; còn những biện luận nào không đáng nói cho các ngươi, sao Ta lại sẽ nói cho các ngươi? 196. Này Cunda, với mục đích đoạn trừ và vượt qua những biện luận về các tà kiến liên hệ đến quá khứ tối sơ này và các biện luận về các tà kiến liên hệ đến tương lai này mà Bốn

pháp niệm xứ được ta tuyên thuyết, trình bày. Thế nào là bốn? Này Cunda, ở đây5 vị Tỷ-kheo sống quán thân trên thân, nhiệt tâm5 tỉnh giác, chánh niệm với mục đích nhiếp phục tham ưu ở đời; quán thọ trên các cảm thọ...; quán tâm trên các tâm...; quán pháp trên các pháp, nhiệt tâm, tỉnh giác, chánh niệm với mục đích nhiếp phục tham, ưu ở đời. Này Cunda, với mục đích đoạn trừ và vượt qua các biện luận về các tà kiến liên hệ đến quá khứ tối sơ này và các biện luận về các tà kiến liên hệ đến tương lai này mà Bốn niệm xứ được Ta tuyên thuyết, trình bày. 197. Lúc bấy giờ5 Tôn giả Upavãna đang đứng sau lưng hầu quạt Thế Tôn, Tôn giả Upavãna bạch Thế Tôn: Thật hy hữu thay, bạch Thế Tôn! Thật kỳ diệu thay, bạch Thế Tôn! Bạch Thế Tôn, pháp thoại này thật là thanh tịnh! Bạch Thế Tôn, pháp thoại này thật là tuyệt đoi thanh tịnh! Bạch Thế Tôn? pháp thoại này tên là gì? Này upavãna, pháp thoại này là Thanh tịnh (Pãsãdika). hãy như vậy mà phụng trì! Thế Tôn thuyết dạy như vậy, Tôn giả Ưpavãna hoan hỷ tín thọ lời dạy của A FT^ _ Thê Tôn.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.